

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 151/2021 van 10 september 2021

Betreft: Advies m.b.t. een ontwerp van koninklijk besluit *inzake essentiële middelen aan boord van schepen* - artikel 2.8 (CO-A-2021-169)

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit"), aanwezig mevrouw Marie-Hélène Descamps en mevrouw Alexandra Jaspar en heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Frank Robben;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Vincent Van Quickenborne, Vice-eersteminister en Minister van Justitie en Noordzee, ontvangen op 20/07/2021;

Gelet op het verslag van Alexandra Jaspar;

brengt op 10 september 2021 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De heer Vincent Van Quickenborne, Vice-eersteminister en Minister van Justitie en Noordzee, (hierna: de aanvrager) verzocht op 20/07/2021 het advies van de Autoriteit met betrekking tot artikel 2.8. van het ontwerp van koninklijk besluit *inzake essentiële middelen aan boord van schepen* (hierna: het ontwerp).
2. Het ontwerp voorziet in de omzetting van artikel 6 van richtlijn 92/29/EEG van de Raad van 31 maart 1992 *betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid ter bevordering van een betere medische hulpverlening aan boord van schepen*, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 29 september 2003, bij Richtlijn 2007/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 en bij Verordening (EG) nr. 1137/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 (hierna: richtlijn 92/29/EEG). Daartoe bepaalt artikel 2.8., §1 van het ontwerp dat de minister de medische centra en de artsen aanwijst die bevoegd zijn om via de radio gratis medisch advies te verschaffen aan de werknemers aan boord van schepen. Artikel 2.8., §2 van het ontwerp bepaalt vervolgens dat in de betrokken centra persoonlijke medische gegevens kunnen worden opgeslagen ten einde bij het verstrekken van de adviezen een zo groot mogelijke efficiëntie te bereiken.

II. ONDERZOEK TEN GRONDE

3. De verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk is voor de vervulling van een wettelijke verplichting¹ en/of voor de uitoefening van een opdracht van (zwaarwegend) algemeen belang moet overeenkomstig artikel 6.3. van de AVG, gelezen in het licht van overweging 41, worden geregeld door duidelijke en nauwkeurige regelgeving, waarvan de toepassing voor de betrokkenen voorzienbaar moet zijn.
4. De verwerking van persoonsgegevens waartoe het ontwerp aanleiding geeft is gestoeld op de artikelen 6.1.c) en 6.1.e) *j*^o 9.2, g), h) en i).
5. Artikel 6 van de richtlijn 92/29/EEG bepaalt: "*Radiomedisch consult*
 1. Ten einde te komen tot een betere spoedbehandeling van de werknemers, neemt elke Lidstaat de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat:
 - a) een of meer centra worden aangewezen om de werknemers via de radio gratis medisch advies te verstrekken;

¹ Art. 6.1.c) van de AVG

b) enkele van de artsen die hun diensten in het kader van deze radioadviescentra verlenen, vertrouwd zijn met de bijzondere omstandigheden aan boord van schepen.

2. In de betrokken centra kunnen eventueel, met instemming van de betrokken werknemers, persoonlijke medische gegevens worden opgeslagen ten einde bij het verstrekken van de adviezen een zo groot mogelijk efficiency te bereiken.

Het vertrouwelijke karakter van deze gegevens moet gewaarborgd zijn."

6. Deze bepaling wordt als volgt omgezet door artikel 2.8. van het ontwerp: "*§ 1. De minister wijst de medische centra en de artsen aan die bevoegd zijn om via de radio gratis medisch advies te verschaffen aan de werknemers, met inbegrip van advies van specialisten dat 24 uur per dag beschikbaar is. Minstens twee van de artsen, die hun diensten in het kader van deze radioadviescentra verlenen, dienen vertrouwd te zijn met de bijzondere omstandigheden aan boord van schepen.*

De lijst van de door de minister aangewezen radioadviescentra wordt aan boord van het schip bewaard op een plaats die de kapitein en alle werknemers die de medische uitrusting kunnen gebruiken, bekend is.

§ 2. Met toepassing van de bepalingen van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens kunnen in de betrokken centra persoonlijke medische gegevens worden opgeslagen ten einde bij het verstrekken van de adviezen een zo groot mogelijke efficiëntie te bereiken."

7. De Autoriteit wenst erop te wijzen dat de (kader)wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (WVG) in eerste instantie louter voorziet in een aantal algemene bepalingen ter uitvoering van de AVG. Het betreft materies waar de AVG ruimte liet aan de Belgische wetgever om bepaalde beleidskeuzes te maken. Verder bevat de WVG specifieke regelingen aangaande de verwerking van persoonsgegevens door onder andere politie-, inlichtingen- en veiligheidsdiensten en de verwerking in het kader van statistisch of wetenschappelijk onderzoek. Tot slot regelt de WVG de rechtsmiddelen van de betrokkenen en de sancties bij inbreuken. Het is met andere woorden de AVG, die rechtstreeks van toepassing is in de Belgische rechtsorde, die de algemene beginselen inzake de verwerking van persoonsgegevens vaststelt. Als dusdanig moet er in artikel 2.8., §2 van het ontwerp verwezen worden naar de AVG, en niet naar de WVG.
8. Betreffende het doeleinde van de voorziene verwerking van persoonsgegevens specificeert de aanvrager dat het desgevallend bewaren van bepaalde medische gegevens door de bevoegde centra noodzakelijk is teneinde een zo goed mogelijke medische bijstand te kunnen verlenen. Zeker wanneer overleg nodig is tussen verschillende artsen is het aangewezen dat de informatie van de patiënt voorhanden is. Teneinde evenwel elke onduidelijkheid daaromtrent te vermijden,

verdient het aanbeveling dat er in het ontwerp gespecificeerd wordt dat **tijdens** het radio-medisch consult **enkel** die gegevens bewaard kunnen worden die betrekking hebben op de medische aandoening van de werknemer en alleen voor zover dit absoluut **noodzakelijk** is in het kader van het verdere verloop van de adviesverstrekking.² Daarenboven moeten de medische centra erop toezien dat deze gegevens niet verder op een met dit doeleinde onverenigbare wijze worden verwerkt. Voor het overige is de Autoriteit van oordeel dat dit doeleinde gerechtvaardigd is.

9. Het zijn de door de minister aangewezen medische centra die optreden als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4.7. AVG. De Autoriteit neemt er akte van, doch wijst op de verplichtingen overeenkomstig artikel 24 AVG die daaruit voortvloeien.
10. Artikel 5.1.c) AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Het kan uit het ontwerp worden afgeleid dat de persoonlijke (medische) gegevens van een bepaalde werknemer aan boord van een schip verwerkt kunnen worden wanneer dit noodzakelijk is om een correct medisch advies te verstrekken aangaande zijn gezondheidstoestand. In het licht van de beoogde doestellingen van de verwerking is de Autoriteit van oordeel dat het voor de betrokken werknemer voldoende voorzienbaar is dat het medisch centrum bepaalde (medische) gegevens nodig heeft teneinde een correct medisch advies te kunnen verstrekken. Desalniettemin vraagt de Autoriteit om in het ontwerp expliciet te verduidelijken dat deze gegevens enkel betrekking hebben op het specifieke medische probleem waarvoor het advies van de bevoegde artsen wordt gevraagd. Bijkomende toegang tot de gezondheidsgegevens van de werknemer is slechts mogelijk in zoverre er voldaan is aan de voorwaarden zoals neergelegd in de artikelen 36 – 40 van de wet van 22 april 2019 *inzake de kwaliteitsvolle praktijkvoering in de gezondheidszorg* (hierna: de wet van 22 april 2019). Volledigheidshalve wijst de Autoriteit erop dat het de taak is van de medische centra, in hun hoedanigheid als verwerkingsverantwoordelijke, om te kunnen aantonen dat er passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking van deze gegevens in overeenstemming met de bepalingen van de AVG wordt uitgevoerd.
11. Tot slot stelt de Autoriteit vast dat het ontwerp niet voorziet in enige bewaartermijn van de te verwerken persoonsgegevens. De aanvrager verklaart in die zin foutief dat er een bewaartermijn zal worden vastgesteld *"in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens."* In het licht evenwel van artikel 6.3 AVG, is het aangewezen om in het ontwerp

² In dit kader wil de Autoriteit verduidelijken dat de gegevens met betrekking tot een achterliggende medische aandoening of voorgeschiedenis die een risico vormt voor de gezondheidstoestand van de patiënt eveneens bewaard kunnen worden in de mate dat de behandelende arts te goeder trouw van oordeel is dat deze informatie relevant is voor de (verdere) behandeling van de patiënt.

de (maximale) bewaartermijnen van de te verwerken persoonsgegevens te voorzien rekening houdend met de onderscheiden doeleinden en categorieën van gegevens, of toch minstens de criteria op te nemen die toelaten deze (maximale) bewaartermijnen te bepalen. Ter zake kan er bijvoorbeeld gespecificeerd worden dat de gegevens en het verstrekte medische advies bijgevoegd zullen worden in het patiëntendossier van de desbetreffende werknemer dat overeenkomstig artikel 34 van de wet van 22 april 2019 minimum 30 jaar en maximum 50 jaar bewaard moet worden te rekenen vanaf het laatste patiëntencontact.³

OM DEZE REDENEN,

de Autoriteit

is van oordeel dat de volgende wijzigingen van het ontwerp zicht opdringen:

- correct verwijzen naar de AVG, in plaats van de WVG, in artikel 2.8., §2 van het ontwerp;
- specificeren van de modaliteiten van de gegevensverzameling; met name dat de gegevens met betrekking tot de medische toestand van de werknemers enkel kunnen worden verzameld tijdens het medische consult in zoverre dit noodzakelijk is voor de adviesverstrekking;
- verduidelijken dat de draagwijdte van het begrip "*persoonlijke medische gegevens*" zich beperkt tot de gegevens met betrekking tot het specifieke medische probleem waarvoor advies wordt gevraagd en dat bijkomende toegang tot de medische gegevens van de werknemers enkel mogelijk is overeenkomstig de artikelen 36 – 40 van de wet van 22 april 2019;
- vaststellen van een maximale bewaartermijn, dan wel van de criteria die toelaten deze maximale bewaartermijn te bepalen.

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur

³ Hoewel de inwerkingtreding van de wet van 22 april 2019 werd uitgesteld, benadrukt de Autoriteit dat het zonder meer relevant is om de verplichtingen die eruit voortvloeien reeds in acht te nemen.